ÉS TERMETT SZÁZANNYIT

2016. július 17.
– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

David Herzog alkalmai a Tüskecsarnokban lesznek augusztus 5-6-7-én, péntek, szombat és vasárnap 13:30 és 18:30 órakor. [A dicsőítés 10:30-kor kezdődik.] Az alkalmakon való részvételhez regisztrálni kell. A regisztráció ingyenes. Ha valakinek nincs e-mail elérhetősége, akkor segítünk itt a titkárságnál, mindenképpen megtesszük ezt, akár készítünk egy e-mail címet, és beregisztrálunk benneteket.

A szombati imakonferencia nem marad el! Megtartjuk az imakonferenciát, talán egy kicsit rövidített formában, majd meglátjuk, a Szent Szellemet nem szeretjük félretenni. Nagyon-nagyon fontos, hogy imával kezdjük a hónapokat, és ezek átfolynak az egész hónap eseményeire. Azokat átmossák, úgyhogy mindenképpen lesz az 6-i napon imakonferencia, megtartjuk, nem marad el. Úgyis délután kezdődnek ezek a Herzog alkalmak, tehát át tudnak jutni, akik készülnek oda.

Vasárnap ugyanígy meglesz az istentisztelet, és utána sokan készülnek oda. Vannak, akik Romániából jönnek, tehát nagy a lelkesedés, nagy az izgalom. Legyetek elvárással, az *elváró hitet* tudja az Isten betölteni! Impartálások lehetnek, szellemi ajándékok lehetnek, *közlések*, hisszük, hogy amit a Szellem szeretne, az előjön!

Egy *feljebb emelkedés* lehet a dicsőségben, mert a dicsőségben egy elöljárónk ő, a nemzetközi szolgálatoknak egy hírneves szolgálója, aki *dicsőségben* szolgál, dicsőségben jár, és ezt tanítja is. Könyve is van, amit olvashattok, kiváló könyvnek tartom, röviden és egyszerűen írja le, hogy hogyan lehet beljebb menni a dicsőségbe.

Ha megismerjük ezeknek az *alapelveit* – ugyanis Isten szellemi alapelvek szerint munkálkodik – akkor Isten nem zárja el ezt a birodalmat senki elől. Ahogy *kívánjuk* ezeket, úgy jönnek az életünkre. Kívánni kell a szellemieket, a szellemi ajándékokat, és akkor jönnek az impartálások.

Azt hiszem, egyetlen szolgálat sem mondhatja azt ki magáról, hogy ő már nem tudna feljebb növekedni. Ugye? Ha ezt valaki ezt kijelenti, akkor kell egy kis alázatért imádkozni, hogy érezzük meg, hogy mindannyiunknak fejlődni, és növekedni kell. Ez erre egy lehetőség.

Gyertek, és vegyetek részt benne! Hogyha csak egy nap tudtok, akkor is nagyon javasolom a részvételt annak, akinek a szívén van, mert a Szellemet követjük. A Szent Szellemet követjük, Ő vezessen benneteket! Ugyanígy a nyájatokat is hozhatjátok. Ha a pásztor érzi, akkor a nyáját a saját felelősségére viszi.

Kicsit más, mint amit megszoktunk, ezt jelzem előre, tehát a dicséret is más, a megnyílvánulások is mások, mint amit megszoktunk, de ahogy Hagin mondta, hogy inkább legyen egy

kis vad tűz, mint hogy semmilyen tűz ne legyen az ember életében. Tehát ha gondoljátok, hogy egy kicsit távolabb áll tőletek, akkor visszafoghattok belőle. Ez rajtatok áll, hogy meddig mentek el, mennyit engedtek meg ebben a kiáradásban, mennyiben vesztek részt.

Mindenkinek saját akarata szerint való merítést kínál az Úr ezen a három napon. Ajándéknak tartjuk, hogy ő eljön Magyarországra. Másodszor jön, nagyon jól érezte magát, mikor tavasszal itt volt. Érezte, hogy a Szellem hozta el őt és visszakívánkozott, és nagyon örültünk ennek, hogy újabb lehetőséget kaptunk a drága Szent Szellemben.

Köszöntjük a trieszti vendégünket, aki nagyon nagy ajándék nekünk. Triesztből jött a drága testvérünk, aki nem turistáskodni jött Budapestre, hanem elmondta, hogy miért van itt: szeretné megnézni azt a helyet, ahol Isten az ő szüleit meggyógyította, felépítette, megújította.

Ők, amikor első alkalommal itt voltak, súlyos csípőproblémából gyógyította meg az édesapját az Úr, az édesanyát, úgy emlékszem, egy mély depressziós állapotból emelte ki, de a legfontosabbat majd meghalljuk tőle, hogyha itt a végén lesz lehetőség beszélgetni. Az újakat mindig nagy szeretettel köszöntjük, ma is látok új arcokat. Nagyon örülünk ennek.

Nézzük, hogy miből élünk! Az *Igéből élünk*, ugye? Az Ige a mi örök táplálékunk. Itt az ideje, hogy elővegyük Isten szent Igéjét, és az Igéből táplálkozva lesz a növekedésünk. Éhezzük és szomjúhozzuk az igazságot, és azok elégíttetnek meg, akik éhezik és szomjazzák azt. Aki ma éhesen és szomjasan jött, az feltenné a kezét? Ámen.

Nem szendvicseket készítettünk, hanem Isten Igéjét, és ha azzal jóllakunk, és megelégíttettünk, akkor minden más megadatik nekünk, ezt írja az Ige. Keressétek először Isten országát és az Ő igazságát, és mindezek – mondta Jézus –, amikről a világ aggodalmaskodik, hogy mit eszünk, mit iszunk, mibe ruházkodunk, mindezek megadatnak néktek. Ez Isten rendje, ez Isten országa. Nézünk bele Isten Igéjébe ma, ahogy minden alkalommal megtesszük.

Olyan példázattal szeretném kezdeni ma, amiről Jézus azt mondta, hogy ez az alapja minden többi példázatának, Isten országáról. Mert ha ezt nem értjük, akkor nem lesz lehetőség arra, hogy a többi megnyíljon nekünk. Evvel kell kezdeni.

Ez az alapja minden példázatnak, a *magvető példázata*. Jézus Krisztus szavai szerint fogunk világosságot venni ebből a példázatból. Mind a három evangélium feltárja nekünk, Márk, Máté és Lukács evangéliuma szerint is olvassuk. Nézzük először meg talán a Márk evangélium írása szerint a magvető példázatát!

A *magnak* van egy olyan tulajdonsága, hogy azt mondja neked, hogy csak vess el engem nyugodtan, és meglátod majd, hogy mi van bennem *elrejtve*! Ránézünk egy kis magra, jelentéktelen, egy pici, apró kis semminek tűnik. Mégis mire képes, ha elvetjük? Akkor tudjuk meg, ha *elvetettük* és *gondozzuk*, adunk neki *időt* a növekedésre.

Milyen *csodát hordoz* magában az a piciny mag! Isten így teremtette a világot, magról. Magról való *növekedést ad* nekünk Isten országában. Erről szól ez a példázat. Ültess el engem, és nézd meg, hogy mit teszek az életedben, mire vagyok képes! – mondja ez a kicsiny mag. Ez a mag Isten *Igéje*.

MÁRK 4,1–20.
1. És ismét kezde tanítani a tenger mellett. És nagy sokaság gyűlt hozzá, úgyhogy Ő a hajóba lépvén, a tengeren ül vala, az egész sokaság pedig a tenger mellett a földön volt.

Gyönyörű ez a kép, hogy sokaság jött mindig Jézushoz. Jézus legelőször mindig tanított. Prédikált. A *világosságnak* kellett eljutni a néphez, és aztán jöttek a *csodák* és a gyógyulások. Jézusnál a sorrend mindig megfigyelhető volt. Először tanítani kezdett.

MÁRK 4,1–20.
2. És sokat tanítja vala őket példázatokban, és ezt mondja vala nékik tanításában:
3. Halljátok: Ímé, a magvető kiméne vetni.
4. És lőn vetés közben, hogy némely az út mellé esék, és eljövének az égi madarak és megevék azt.

Annak a magnak *nem* volt tovább növekedése.

5. Némely pedig a köves helyre esék, ahol nem sok földje volt, és hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben.

Nem tudott gyökeret ereszteni, mert köves helyre esett. Mivel nem voltak mélyen a gyökerei, ezért hamar kikelt, és az erős napsütés által elsült, *tönkrement*, elszáradt.

6. Mikor pedig fölkelt a nap, elsüle, és mivelhogy nem volt gyökere, elszáradt.
7. Némely pedig a tövisek közé esék, és felnövekedének a tövisek, és megfojtják azt, és nem adott gyümölcsöt.

Szomorú kép. Mert ez a mag elkezdett volna növekedni és növekedni, de mivel a tövisek közé esett, ezért az, amit ez a mag tudott volna hozni, az végül is *nem jött elő*. Szerencsére van egy negyedik féle föld, amivel Jézus a példázatot zárja.

8. Némely pedig a jó földbe esék; és ád vala növekedő és bővölködő gyümölcsöt, és némely hoz vala harmincannyit, némely hatvanannyit, némely pedig százannyit.

Mondhatjuk, hogy Jézus feltette a koronát arra, hogy íme, az a mag, amit a magvető *elvetett*, vannak olyan magok, amik *százszorosat* fognak teremni az életünkben. Egy gondolat itt, az elején, hogy a mag felelősségre vonható-e azért, számon kérhető-e azért, hogy milyen talajba esett? Mi lett a termése, a végkimenetel? A magot nem kárhoztathatjuk ezért. Nem foghatjuk a magra, hogy azért nem termett, mert abba a talajba esett.

A mag minden esetben *termett* volna. Ezt fontos megjegyeznem az elején, mert meg fogjuk látni a példázatból, hogy ez a mag Isten Igéje. Az Isten *Igéje* készen áll arra, hogy amire Isten elküldte, azt *megteremje* az életünkben. A különbség máshol van, és ez derül ki a példázatból. Ezért ez az *alapja* az összes példázatnak Isten országában.

Azon kívül a tanítványok nem értették ezt a példázatot. Miért mondja ezt nekik Jézus a tengerparton? Jézus hozzátette, hogy akinek van füle a hallásra, hallja, hogy *mit rejt* ez a példabeszéd.

9. És monda nékik: Akinek van füle a hallásra, hallja.
10. Mikor pedig egyedül vala, megkérdezék Őt a körülötte lévők a tizenkettővel együtt a példázat felől.

Megkérdezték a tanítványok, hogy mit jelent ez a példázat?

11. Ő pedig monda nékik: Néktek adatott, hogy az Isten országának titkát tudjátok, ama kívül levőknek pedig példázatokban adatnak mindenek,

Isten országának a *működtetéséről* való titkokról szól nekünk Jézus. Ezek, ha *megnyílnak* az ember életében, akkor tud élni ezekkel az áldásokkal. A *titkok* azonban nem mindenki szemei előtt fedetnek fel, aki bekerül a királyságba.

Újonnan születni nagyon csodálatos, egy szempillantás műve. De hogy milyen királyságba született be az illető, azt abban a pillanatban még nem tudja. Ezeket a *titkokat* az Ige által lehet megismerni, és meg is kell ismerni.

Ezt fejti ki Jézus a továbbiakban. Hogyan van ez a királyság? Vannak a királyságban olyanok, akik nézvén néznek, és nem látnak, hallván hallanak, és nem értenek. A 12-es vers hordozza ezt.

MÁRK 4,1–20.
12. Hogy nézvén nézzenek és ne lássanak; és hallván halljanak és ne értsenek, hogy soha meg ne térjenek és bűneik meg ne bocsáttassanak.

Nagyon szomorú kép ez. Soha meg ne térjenek, mondja Jézus. Ugyanis ha nem látjuk a *szellemi hátterét* ennek a birodalomnak, és ha nem halljuk ezeket a szellemi igazságokat, akkor nem fog a szívünk megtérésre indulni. Mert az a *mag*, amit oda bevetettünk, nem fog gyümölcsöket teremni, és így mondja Jézus, soha meg ne térjenek.

Egy másik helyen azt írja, soha meg ne gyógyítsam őket. Ha *nem látjuk meg* ezt a királyságot, és nem halljuk meg ezeket a gyönyörű Igéket, akkor az lesz a vége, hogy amit ezek a *magok hordoznak* és tudnának cselekedni az életünkben, azok nem jönnek valóságba. Meg ne térjenek, meg ne gyógyuljanak – mondja Jézus.

Ezért nagyon fontos ezt a példázatot *jól megérteni*, hogy mi olyanok legyünk, akik megtérünk a téves útjainkból. Mi olyanok legyünk, akik meggyógyulnak a betegségekből, hiszen Isten *romolhatatlan magjai* hordozzák ezeket az *áldásokat*, amit a magvető vet a szívekbe. Hordozzák, és nem a mag felelőssége, hogy mit fog teremni.

Nem a magvető felelőssége, hogy *hova esnek* a magok. Ő szórja a magokat, hirdeti az Igét. Meg fogjuk tudni a példázatból, ahogy Jézus kifejti, hogy az emberi szívek ezek a *különböző talajok*, ahol a mag tud teremni, illetve nem tud teremni, mert kiszárad, elsül, megfojtják a gazok. Az emberi szíveket példázza. Itt fogja kibontani ezt Jézus:

13. És monda nékik: Nem értitek ezt a példázatot? Akkor mimódon értitek meg majd a többi példázatot?

Jézus kérdezi őket. Ezzel azt mondja, hogy ez az *alapja* az összes többinek. Ezt a példázatot meg kell *érteni*, mert ha ezt a példázatot nem értjük meg, akkor hogy megyünk tovább? Akkor mi módon fogjuk megérteni a többit?

Jézus sok példázatot mond. A többit hogy fogjuk megérteni, ha ezt nem értjük? Erre nagyítót kell helyezni! Odahelyezni a teljes fókuszunkat, nagyító alá venni, megnézni, mit mond itt Jézus? Hogyan működik ez a királyság, hogy gyümölcsöt teremjen az életünkben?

Látjuk, hogy még a gyümölcstermésnek is vannak *fokozatai*. Van harmincszoros, hatvanszoros, és van százszoros bővölködő *termés*. Amikor az ember olvassa, akkor egy *vágynak* kell ébrednie a szívében, hogy én *olyan föld* akarok lenni Isten számára, ami megtermi azt a *százszorosat*. A legnagyobb kihozatala akarok itt lenni a földön! Ilyen vágynak kell ébrednie a szívünkben, amikor olvassuk ezt a példázatot, ami az *alapja* az összes többi példázatnak.

Jézus elkezdi kibontani a tanítványoknak.

MÁRK 4,1–20.
14. A magvető az Igét hinti.

Megtudjuk, hogy az a mag Isten Igéje. A magvető az *Igét hinti*. Prédikálni kell az Evangéliumot, prédikálni kell az Igét! Ez a *magvető szolgálata*. Most megtudjuk, hogy emberekről beszél, megszemélyesíti ezeket a talajokat, földeket:

15. Az útfélen valók pedig azok, akiknek hintik az Igét, de amint hallják, azonnal eljön a sátán, és elragadja a szívükbe vetett Igét.

Látod, *emberekről* van szó. Szólják nekik az Igét, hintik nekik az Igét, de amint hallják, azonnal eljön a sátán, és *elragadja* a szívükbe vetett Igét. Tudd meg azt, ha te bejössz a gyülekezetbe, és elkezdik hinteni, vagyis elkezdik *prédikálni* az Igét, és a szíved elkezdi *befogadni* azt, akkor lesz egy látogatód, aki azon lesz, hogy azt a kicsi világosságot, amit vettél, azt azonnal kilopja a szívedből. Ne tudjon növekedésnek indulni. Tolvajkodni akar, ő a tolvaj.

Ha erre felkészülsz, akkor fogod tudni, hogy ezek a látogatók *milyen szándékkal* jönnek hozzád. Ellen tudsz állni majd neki. Ellen tudsz állni ennek a szándéknak, hogy ne tudja ellopni, ami a szívedbe vettetett.

A Máté evangélium szerint van egy másik pont ehhez kapcsolva, amikor valamelyik mag az útfélre esett, azt írja ott, hogy valaki hallja az Igét, de nem érti. Ha valaki hallja, de nem érti. Tehát lássuk meg, hogy mennyire fontos az, hogy *amit hallunk* az Igéből, azt meg is *értsük*, hogy az értelmünkkel is be tudjuk fogadni.

Mert ha már megértettük, nemcsak a szívünkbe esett, hanem az értelmünkben van egy rákapcsolódás, akkor már nem lehet olyan könnyen ellopni. Ha már megértésünk is van róla. Az útfélre esett magok, ezek, akik hallják az Igét, de *nem értik*. Ott terem és *ellopja*.

Ez maga a sátán, az ellenség, akinek a számára a legnagyobb veszedelem, ha az Ige felnövekedik a szívedben. Nincs nagyobb *fenyegetés* a számára, mint egy *felnövekedett keresztény*, akiben az Ige gyökeret vert, és amerre jár, ott *hatalmat gyakorol*. Az a veszte.

16. És hasonlóképpen a köves helyre vetettek azok, akik amint hallják az Igét, mindjárt örömmel fogadják,

Van az út széle, és vannak magok, amik odaesnek az út szélére. Megint vannak magok, amik köves helyre kerülnek. Ezek is szívek, mint kiderül. Emberi szívek. Hallják az Igét, mindjárt örömmel fogadják. Ezek, akik azt mondják, hogy hú, halleluja, dicsőség Istennek! Hú, nagy az örvendezés, amikor hallják az Igét. De ez volt az a nap, amikor hallották.

Mi van másnap? Mi van harmadnap? Mi van egy év múlva? Hol vannak? Hol vannak öt év múlva? Itt van a példázat, mi történt velük? *Nincs bennük gyökere*, nem engedték, hogy meggyökerezzék az Ige. Hanem csak ideig valók.

Egy ideig örültek, és aztán jöttek a *gondok*, a bajok, nézzük, mik: nyomorúság, háborúság támad az Ige miatt. Jézus nem titkolja, hogy ezek jönnek. Amikor ezek meglátogatják az életüket, akkor azonnal megbotránkoznak.

17. De nincs bennük gyökere, hanem ideig valók; azután, ha nyomorúság vagy háborúság támad az Ige miatt, azonnal megbotránkoznak.

Hát én nem ezt hallottam a gyülekezetben! A pásztor nekem nem ezt prédikálta. Hogy lehet akkor, hogy ez így történik? Megszaggatják a ruhájukat, *eldobják*, amit hallottak, és tovább mennek. Az Igének nem volt ideje *gyökeret verni*, nem volt ideje *növekedni* és *termést hozni*. A tolvaj lopott tőlük.

Nincs bennük gyökere, hanem ideig való, vagyis nem elég *hallanod* az Igét, amikor magként a szívedbe kerül, hanem ezért kell *visszajárni* a gyülekezetbe, hogy ott elkezdjen *növekedni*, és gyökeret kezdjen verni. Egyre mélyebbre kerülnek ezek a gyökerek. Ahogy begyökerezik a szívedbe, úgy egyre nehezebb lesz onnan kiszaggatni. Nem fogja tudni az ellenség onnan kiszaggatni, ha jönne a nyomorúság, vagy a háborúság, a Jézus nevében.

Nem fogunk megbotránkozni olyan könnyen. Hisszük, hogy egyáltalán nem. Minél *mélyebben* vannak a gyökerek, annál kevesebb a valószínűsége, hogyha ez vagy az történik veled, vagy a környezetedben a többiekkel, akkor *nem fogsz megbotránkozni*.

Ez a *megbotránkozás* az egyik *legveszélyesebb hely*, amit láttam a 25 év során a keresztények életében. Ezek a világi gondok, ezek a nyomorgatások, a megbotránkozások, a megsértődések. Az egy dolog, amikor azt mondjuk, hogy a másik megsértett engem. Rögtön így is mondjuk, hogy ő *megsértett* engem, ezért megbotránkozunk, és ott hagyjuk a legnagyobb kincsünket, az Igét. *Elhagyjuk a helyünket*, a gyülekezetet, mert valaki megsértett minket.

Inkább úgy kellene mondani, hogy *én* megsértődtem! Tehát személyesen a felelősséget magunkra kellene helyezni, nem az, hogy a másik megsértett. Mert bármit tehet a másik, ha te eltökéled magadban, hogy te *nem fogsz megsértődni*, akkor ez nem történt volna meg.

A saját szívünkre nekünk kell *vigyázni*! Van egy *felelősségünk*, hogy én nem fogok megbotránkozni, én nem fogok megsértődni, mert a szívemben ezt a helyet a *magoknak* tartom fenn, és nem annak, hogy mit tett a másik velem! Ugyanis ezek a megbotránkozások köves helyek. Mi pedig *gyümölcsöt* akarunk teremni!

Látod-e, hogy miért kell nagyon *vigyázni* a szívedre? Ne tudjanak ezek oda bekerülni, hogy elfojtsák az Igét, a gyökereket. Ott *csak az Igének* szabad, hogy hely maradjon! A másik mit tett, és megbotránkoztatott! Nem! *Te* botránkoztál meg azon, amit a másik tett veled.

Az is előfordulhatott volna, hogy esetleg nem botránkoztál volna meg rajta, és akkor jobban jártál volna. Mert ez rajtad áll, hogy azt a helyzetet, amit mondtak neked, vagy amit tettek veled, azt te *hogyan dolgozod fel*.

Hogy *megbotránkozol* rajta, elbotlasz benne, megsértődsz, elkezdesz neheztelni a másikra, és elhagyod ez miatt a helyedet, vagy azt mondod, hogy nem, engem *nem lehet megsérteni*! Ezt leszögezed. Nem! Én ezt nem engedem meg a szívemben! Én nem fogok megbotránkozni, akármit tesz a másik, akármit mond a másik!

Ezt a példázatot olvasva én látom, milyen ennek a veszélye. Én nem fogok megbotránkozni. Ezt ki tudjuk jelenteni. Ez egy *elhatározás* kérdése. El fogom ezért hagyni a helyemet, hogy bármi történik körülöttem? Nem! Ha erre felfigyelsz, és erre vigyázol, akkor előbbre vagy. Akkor a helyeden maradsz.

A huszonöt év során rengeteg példát tudnék nektek mondani, hogy ki miért nincs ma már itt. Mert valahogy úgy kártyázott vele az ördög, hogy innen elvitte. Ahány eset, annyiféle. Az ördög tudja, hogy kinek hol van a gyengéje, kivel hogy kell kártyázni. Pontosan tudja, melyik lapot kell osztani, hogy azt mondd, na de hát ezt hogyan tehette, hogyan mondhatta!

Elkezdjük ezen felbőszíteni magunkat, és oda van a helyünk, a szívünkben az, ami a drága hely, ami a magnak van elkészítve. Mit tett a másik? Hogy igaz vagy nem igaz, teljesen mindegy, kezdünk megbotránkozni. Első helyen *gyarló gondolkodásmód* ez.

Nem szabad megengedni ezt magunknak, mert ezek köves helyek, itt *nem terem* az Ige! Aztán csodálkozunk, hogy hiszünk a gyógyulásban, és nem jön a gyógyulás, nem tud teremni a mag. Mondhatjuk-e, hogy Isten nem akar meggyógyítani engem, azért nem gyógyultam meg?

Ha látjuk, hogy hogyan működik ez a királyság, hogy Isten veti a magokat, és minden helyre ugyanaz a mag, az Isten Igéje, a romolhatatlan mag kerül be. Csak nem ugyanazok a *talajok*, és nem tud úgy teremni.

Istent ezért nem okolhatjuk, hogy a másikat meggyógyította, engem meg nem. Mert *ugyanaz a mag* került a te szívedbe is, amikor elkezded a gyógyulást hinni és olvasni, és megvallod, és dolgozol rajta, és ellenállsz a tüneteknek, akkor ne lenne gyógyulás? Hogy lehet az? Isten lenne igazságtalan, hogy az egyiket meggyógyítja, és a másikat nem?

Amikor a magvető példázatát megértjük, akkor *megértjük*, amit az Ő Igéjében Jézus beszél, és mind a három esetben hallották az Igét. Az útszélre vetettek is hallották az Igét, a köves helyre vetettek is hallották az Igét, és a tövisek közé vetettek is hallották ugyanazt az Igét.

Azt, hogy a *hit hallásból* van, az Igének a hallásából, az mindegyiknek megadatott. Mindegyik hallotta az Igét. A magvető hirdette, vetette a magokat, és az Ige szellemi eredetű. Isten *szent képességeit* hordozza. Arról, amiről szól, hogy azt *megteremje* az életünkben.

Mégis ha ezek a magok, amikről most szól Jézus, a tövisek közé vettettek, nézzük, hogy milyen helyzet áll elő ilyenkor. Akik hallják az Igét, de megint történik valami.

> **MÁRK 4,1–20.**
> **18. A tövisek közé vetettek pedig azok, akik az Igét hallják,**
> **19. De a világi gondok és a gazdagság csalárdsága és egyéb dolgok kívánsága közbejövén, elfojtják az Igét, és gyümölcstelen lesz.**

Elkezdünk valami *mást jobban kívánni*, mint Isten Igéjét. Nagyon nagy bajba tud minket keverni, mert a gyümölcstermésnek vége. Azt írja, hogy elfojtják az Igét, ami már ott növekedett, mert ez a mag növekedésnek indult, és elkezdett növekedni abban a szívben.

De mivel nem azt értékelte első helyen, aki hordozta ezt a magot, hanem elkezdett tekingetni a világ felé. Ó, a másiknak jobb az autója, és nagyobb a csomagtartója. Meg nagyobb házban lakik, meg ez és az, és elkezded kívánni a világnak ezeket a gazdaságait, egyéb dolgok kívánságait.

Bármi lehet ez, ami a *figyelmedet leveszi* az Igéről, ha megengeded. Ezek a kívánságok azért nagyon veszélyesek, mert *elfojtják az Igét*. Nem is az, hogy bűnbe visznek, mert az egy dolog, hogy Jézus a bűn helyzetet lerendezte, hogy bűntelenek vagyunk előtte, de az Ige nem tud teremni. Ezek elfojtják.

Elkezdenek növekedni ezek a gazok, ezek a kórók, és elfojtják az Igét. Azt az Igét, ami egyedül *ki tudna hozni* abból a helyzetből, és gyümölcstelen lesz, egyszerűen nem terem, pedig ott van a szívedben. *Gyümölcstelen lesz*.

A Márk evangéliumban ezt kicsit másképp írja, de nagyon közel van. A *világi gondokat* ír, a gazdagság csalárdsága elfojtja az Igét, és gyümölcsöt nem terem. Arról van szó, hogy az Ige elkezd növekedni, és az Ige, ez a mag, pontosan tudja, hogy *mire van elküldve*, és megteremné, de jön valami, ami elfojtja, ami rátekeredik, körbefogja, és elveszi tőle az életet.

Nem tud a mag úgy teremni, ahogy Isten szeretné az életünkben. Megint okolhatjuk-e Istent ilyenkor? Nem mutogathatunk a csontos ujjunkkal Isten arcára, hogy látod, nem cselekedted meg! Nem tehetjük ezt!

Mert mi vagyunk a *felelősek* azért, hogy *mit hordozunk* még ott a szívünkben, hogy ezek a gazok ott vannak-e? Hogy ezeket nem gyomláltuk ki onnan azért, hogy ne fojtsák el az Igét. A szívünkből ezeket ki kellett volna venni. Hogy mi terem a kertedben, azért csak te vagy a felelős. Ha már az Ige oda *bekerült*, mondja a példázat, *nem biztos*, hogy gyümölcsöt fog teremni, ha *más is van* a szívedben.

De most felemeljük, itt vagyunk, és hallgatjuk az Igét, és átjutottunk mindezeken, és megértettük, hogy hol van az út, és bemegyünk a jó földbe. Aztán százannyit terem. Akkor már örvendezik a szíved. Látod? Meglátod, hogy képes vagy erre, a te szíved el van készítve erre. Mert megérted ezt a példázatot.

> **MÁRK 4,1–20.**
> **20. A jó földbe vetettek pedig azok, akik hallják az Igét és beveszik, és gyümölcsöt teremnek, némely harmincannyit, némely hatvanannyit, némely százannyit.**

Megint szívekről beszél. Látod? Tehát a te szíved egy föld Istennek, szántóföld. *Jó föld*. Ahova bátran *bevetheti* a magokat, mert tudja, hogy benned nem fog csalódni, mert akik hallják az Igét – nézd meg, mit kell vele tenni – hallják az Igét, és beveszik azt.

Azt mondják, hogy ide *bezártam*, és nem engedem. Se megbotránkozások, se tövisek, se gazok, semmi innen ki nem lophatja, a *legnagyobb kincs* az életemben ez az Ige. Akkor fog teremni. Hallják és beveszik az Igét, és így gyümölcsöt teremnek. Némely harmincannyit, némely hatvanannyit, némely százannyit. Tehát happy end van.

Ha a szívedben megadod a *megfelelő helyet* az Igének, akkor az *teremni fog*, méghozzá bőséggel. Már a harmincszoros termés is gyönyörű. Ha valamit elvetsz, és a harmincszorosát aratod, már az is gyönyörű, de még *van fölötte*, van növekedés Istennél.

Van növekedés, hogy a harmincból lesz kétszer annyi, a hatvan. Aztán lesz a háromszorosánál is több, százannyi. *Növekedés* van Isten országában, Isten szereti a növekedést. Isten szereti a növekedést, a jó földbe esett magot.

Az én földem egy *jó föld*! Ki kell jelentened naponta! Amikor jönnek a próbák, a megpróbáltatások, a világ gondjai, a kívánságok, ne hagyd magad, hogy elterelje a figyelmedet! Az én szívem jó föld! Minden nap jelentsd ki, hadd halljad te magad is, hogy bátorítsd magad!

A figyelmed *központjában* mindig Isten *Igéje* legyen, hogy teremni tudjon! Az én szívem jó föld! Ezt ki kell jelenteni! A Mátéban hozzáteszi az Ige, hogy *hallja*, és *érti* azt az Igét. Az a jó föld, aki hallja és megérti azt. Ezért kell *időt tölteni* az Igével. Mert azt meg kell értenünk.

Amikor elsőre valamit nem értünk, akkor a *Szent Szellemhez* kell fordulni, hogy drága Szent Szellem, *jelentsd ki* nekem, hogy van ez, mert nem értem! Újra elolvasni, és újra. Meg kell érteni, hogyan *működik* Isten királysága, miként vannak a szellemi törvényei.

Nem lehet felületesen jó termőfölddé lenni. Mert jön az ördög és kikapja. És jönnek a tövisek, és jönnek a megbotránkozások. Kinek így, kinek úgy, de lényeg az, hogy kikapja onnan az Igét, hogy ne teremjen. Pedig az Ige el van készítve romolhatatlan magként erre a termésre. A Lukács 8-ban meg így mondja:

LUKÁCS 8,15.
15. Amelyik pedig a jó földbe esett, ezek azok, akik a hallott Igét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek állhatatossággal.

Az Igét mindegyik hallotta, ezt olvastuk, hogy mind a négy termőföldfajta hallotta az Igét. *Mit kezdett vele*, ez a különbség. Tiszta és jó szívvel. Abban a szívben nincs háborgás, abban a szívben nincs meg nem bocsátás. Ezek mind *ellenségek*.

Abban a szívben nincs neheztelés. Akkor tud jó gyümölcsöt teremni. *Tiszta és jó szívvel* megtartotta azt. Ez az enyém. Ezt a szívem befogadta. Ez itt gyümölcsöt fog teremni, felnövekszik, és gyümölcsöt terem.

Az Igét így kell *dédelgetni*, legnagyobb kincsként őrizni a szívünkben. Ott fog tudni növekedni. Tiszta és jó szívvel megtartják, ez a jó föld. Tiszta és jó szívvel, és *gyümölcsöt* teremnek állhatatossággal – teszi hozzá a Lukács szerinti evangélium.

Kitartás kell hozzá, szívósság kell hozzá, *rendíthetetlen elszánás* kell hozzá! Csak úgy lehet, ahogy *meg van írva*. Ha jönnek az ellenkező körülmények, akkor az a mag szükséges, hogy teremjen az életünkben, mert Isten arra küldte el.

És közben *őrizni* kell a *szívedet*, hogy ne legyenek ilyen megbotránkoztató kőszikla darabok, meg gazok, meg kórók, amik elfojtják, hogy a gyökere is mélyre tudjon növekedni, és felül is nagyra tudjon növekedni, és csak akkor fog a magvető és az arató együtt örvendezni. Halleluja! Ez a magvető példázata.

A vető és az arató együtt *örvendeznek*. Mert amikor neked örömöd van, hogy az Ige termett, akkor tudod, hogy a mennyei Atyád jobban örvendezik náladnál? Ő jobban örvendezik – hidd el nekem –, mert Ő akarja, hogy a te életed a végcélba jusson. Amiket Ő készített neked, annál nincs jobb a számodra.

Azt akarja, hogy *végcélba* jusson az életed, sikerre jusson az életed, hogy *minden látásod*, ami Tőle van, az valóságba jöjjön az életedben. Ezt akarja. Erről szól ez az Ige, hogy a vető és az arató együtt örvendeznek ebben a gyönyörű királyságban, ami el van nekünk készítve, és a magvetés alapelvén működik.

Vagyis, ha másnapra nem látod, amiben hiszel, akkor *ne keseredj el*! A mag sem kel ki másnapra, amit elvetünk. Ha mindennap odamennénk és kikotornánk a földből, hogy mennyit növekedett, akkor tönkretennénk azt a magot. Nem lenne belőle soha növekedés. Kikapargatnánk, hogy na, mennyit nőtt már?

Hitben vagyunk, hogy az a mag növekszik, és megtermi a maga gyümölcsét, a maga *idejében*, és addig sok hálaadással vagyunk a trón előtt. Bőséges hálaadásokban. Ez a hit szemeivel van. Látjuk, hogy Isten nem hagyja, hogy megcsalatkozzunk abban, hogyha azt a magot nekünk adta, és mi ápoljuk és gondozzuk, akkor teremni fog.

Úgyhogy szoktam imádkozni, és nagyon szeretném, ha most a szívedben velem imádkoznád ezt: *Drága Szent Szellem, segíts nekem, segíts nekem jó földdé lenni a szívemben!* Ezen múlik minden, a példabeszéd szerint. Jó földdé lenni! Én teremni akarok a Királyságnak, én százszorosat szeretnék *teremni* a Királyságnak! Hasznos föld akarok lenni a Királyságnak!

Hallják az Igét és *beveszik*. Hallják és *megértik*. Ez azt jelenti, hogy meditálunk rajta, *elmélyedünk* rajta, addig forgatjuk, amíg nem hoz egy *megértést*, hogy ez tényleg így van. És tiszta és jó szívvel *megtartják*. Ez a három Evangélium szerint való rögzítése a jó földnek.

Kijelentjük, hogy mi Isten *jó szántóföldjei* vagyunk. Ez az első, amit ki kell jelentenünk. Lerögzítjük, hogy ez így van, másként nem lehet, hiszen új teremtések vagyunk. Átadtuk magunkat az Igének, és akkor teremnie kell! Az Igének *teremnie kell*!

Szívünkben semmi olyasmi nem lehet, ami elfojtja ezt a drága szent Igét, az Ő szeretetét, a szeretet folyamokat! A bevetett Igét a gyógyulásról, a bevetett Igét a gyarapodásról, a bevetett Igét a bölcsességről.

Nekünk ebben a *bölcsességben* gyarapodnunk kell, és Ő a szemeivel tanácsol akkor minket. Bölccsé teszlek, és megtanítlak az útra, amelyen járnod kell. Szemeimmel tanácsollak téged. Kérhetünk-e ennél többet Istentől? *Szemeivel tanácsol* minket. Erre menj és ne arra! Ha ez az Ige ott van a szívünkben, akkor ez kommunikál velünk, ez *vezet* minket. Tanácsot ad nekünk ez az élő Ige. Közösségben van velünk.

Ez az az Ige, ami ezt elvégzi, amit a szívedben hordozol, és minden kincsnél drágábbnak tartod, és őrzöd azt, hogy tudjon növekedni, és az egész világ meg fogja látni, hogy te más vagy, mint ami kint a világban megszokott. A drága Jézus szent nevében.

A saját szívünk tisztasága felett csak mi tudunk őrködni, ezért nem okolhatunk senkit az életünk történései felett, hogy mi miért nem sikerült, miért fojtódott el az a mag, miért nem jött elő az, amiben hittünk? A saját *szívünk tisztasága* felett csak mi őrködhetünk. Ezt senki más nem tudja elvégezni helyettünk.

Érzékelhető, hogy ott van a meg nem bocsátás a szívedben? Azonnal foglalkoznod kell vele! Ne várd meg a holnapot, ne menjen le az a nap a te haragodon! Ha te valami olyat hordozol a szíveden, hogy tudod, ezzel nem szívesen feküdnék le aludni, mert nincs békességem, akkor inkább maradj fent éjszaka! Térden állva könyörögj, amíg azt a szívedből ki nem tudtad venni. Tiszta legyél az Úrnak! Szabad legyen a szíved ezektől!

Az, hogy a másik megbántott, azt már ő rég elfelejtette. Akinek igazán ártott vele az ördög, az te vagy, aki hordozod magadban. Neked *méreg*. Elfojtja az Igét, nem tud teremni, pedig szeretne. Az bőségesen teremne.

A hit hallásból van. Szögezzük le tehát! Ezt hallottuk már nagyon sokszor, hogy a hit hallásból van, a hallás Isten Igéje által. Mind a négy termőföld *hallotta* az Igét, de nem volt termés minden esetben. Istent nem lehet okolni érte.

A Zsidó 4,2 mondja, és nagyon idevaló Ige.

ZSIDÓ 4,2.
2. Mert nékünk is hirdettetett az Evangélium, miképpen azoknak, de nékik nem használt a hallott Ige, mivel nem párosították hittel azok, akik hallották.

Itt azokra utal, ha olvasod az előző verset, akik nem mentek be a nyugodalomba, abba a nyugodalomba, amit Isten szánt nekik. Akik nem mentek be oda. Itt a nagy tanulság. Mert nekik *nem használt* a hallott Ige. Létezik ilyen?

Eljövünk a gyülekezetbe és hallgatjuk az Igét, a pásztor kiprédikálta magát, és nem használt a hallott Ige? Van ilyen? Itt le van írva: nem használt a hallott Ige nekik. Nézzük, hogy miért: mert *nem párosították hittel*, azok, akik hallották. Vagyis van valami, amit meg kell még tennünk, ha halljuk az Igét.

Amikor az Igét halljuk, akkor a szellemünk elkezd *hitet termelni*. Így van megteremtve. Isten Igéje szellemi, és ahogy a szívedhez ér, a szíved azt mondja rá, hogy ámen és ezt hiszem. A szívünk elkezd hitet termelni, hit gerjed a szívünkön. És ezt a hitet, amit az Isten Igéjének a hallása termel, össze kell párosítani valamivel! Azzal a helyzettel, ami fölött kijelented a hitedet. Ha ezt eldobod és a körülményekre tekintesz, akkor nem hitben jártál.

Azt a hitet, amit Isten Igéje termel, minden esetben a mag hordozza. Az Ige hordozza Isten hitét, azt *párosítani* kell azzal a *helyzettel*, amivel küzdesz! Azzal a dologgal, amivel küzdesz, és szeretnéd, hogy előbbre menjen. Párosítani kell, össze kell *ötvözni* vele, a hitet kirendelni, hogy ez a *hit munkába léphessen.*

Ez a hit a szolga Isten Királyságában, aki ezt megcselekszi. Ennek a hitnek *kirendelt helye* van a szívünkben, hogy azt megcselekedje, és közben a *szívünkben tisztaságot* kell tartani, hogy tudjon hatékonyan munkálkodni az a hit, ami el van küldve erre a földre. Amiért majd eljön az Isten Fia, azt írja: ha visszajön az embernek fia, vajon *talál-e hitet* a földön?

Mit keres Isten Fia a földön bennünk? Hitet. Ezek a próbák, amiken átmegyünk, erről szólnak, hogy a *hitet kiszólítani* belőlünk. Nem úgy, hogy áh, hallottam már ezt, de ez nekem abszolút nem működik! – és eldobta, nem párosította azzal a dologgal a hitet.

Azzal, amivel küzdesz, oda kell tenni a hitedet! Az úgy van, mert így van megírva. Ez a gyógyulás megvan nekem Jézus nevében. Bármit látok. Az az anyagi látás megvan nekem, akármilyen hiánnyal szembesülök. Ezt, amikor *párosítod a hiteddel*, akkor mentél be oda.

Az újonnan születésünknek is ez a története. Egy magból születtünk. Az Ige, a Szentírás azt írja, hogy romolhatatlan magból születtünk meg. Szinte hihetetlen, hogy az *emberi testünk* is – ugye, a petesejtből és a spermiumból, mint magformából jön –, és a *szellemi lényünk* is egy *magból születik* újjá.

Isten országában *minden magból* működik. Minden! Úgyhogy, ha megértjük ezt a magvető példázatát, akkor nyílik meg az egész szellemi Királyság, hogy hogyan működik, és mi dolgunk vele, hogyan tudunk együtt munkálkodni vele, hogyan jutunk előbbre vele. Jézus nevében. Egy nagy ámént kérek szépen. Ámen.

1PÉTER 1,23.
23. Mint akik újonnan születtetek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké.

Nagyon fontos Ige. Hányan vagyunk, akik újjászülettünk már? Tudjuk, mit jelent az. Jézus mondta, hogy szükség néktek újonnan születnetek. Nem romlandó magból. Amit itt kapunk, a Királyságban, az örökre szól. Nem romlandó magból születtünk meg, hanem *romolhatatlanból*. Ez valami csodálatos.

Fel sem foghatja az ember, hogy mit jelent romolhatatlan magból megszületni. Azt jelenti, hogy az *örökre van*, annak soha nincs vége, véget nem érő, örökkévaló. Ilyen magtól születtünk meg. Beleszülettünk így a Királyságba, vagyis örökkévaló dolgokat hordozunk, örökkévaló dolgok vannak ránk bízva, mert ilyen romolhatatlan magtól születtünk meg.

Megtudjuk, hogy ez Istennek Igéje. Istennek Igéje által, amely romolhatatlan mag, születtünk meg. Nem véletlen, hogy a magvető Isten Igéjét hinti. Mondta Jézus, hogy a magvető az Igét hinti, és az az Isten Igéje.

Ezek a drága szent Igék, azok úgy élnek, hogy mint *mag*, kerülnek a szívünkbe, bármelyik ígéretéről legyen szó, és utána mi vagyunk a *termőtalaj*, ahol tud teremni. És az örök élet is

így került a szívünkbe, romolhatatlan magként. Örök élet. Amely él és megmarad örökké, ezért van *örök életünk*, mert az Igétől születtünk, az Ő Igéjétől, a romolhatatlan magból.

Hogy mi dolgunk van ezzel, hogyan kell tovább folytatni ezt az életet? *Mag* formájában kaptuk, nem látszik semmi belőle kívülről, amikor megtörténik, hogy oda bekerült egy mag, senki nem fogja észrevenni, de te tudod, mert belül fogod érezni, hogy annyira *más lett* minden.

Olyan más minden, hogy el se tudod mondani, mert történt valami, és te tudod. Kívül még senki nem vett észre semmit, mint ahogy az asszony terhes lesz, másnapra senki nem tudja, de ő érzi, ha figyelmes. Így kerülnek ezek a magok bele a szívünkbe.

Folytatja a második fejezetben. A fejezeteket később szabták, de ez egy gondolat, ami itt jön a 23-as vers után. Miután megtörtént ez az újonnan születés, utána *dolgunk van*.

1PÉTER 2,1–2.

1. Levetvén azért minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést, és minden rágalmazást,

Vagyis, ha eddig gonoszságban éltünk, akkor most már dolgunk van vele, *dobjuk el* azokat. Levetjük azokat. Álnokságot ledobni, nincs vele közünk többé. Milyen közösségben járunk utána? Nagyon nem szereti az Úr a képmutatást. Őt soha nem fogod félrevezetni, mert Ő tudja, hogy milyen vagy belül, meg mit gondolsz. *Mindent tud* rólad pontosan.

Miért akarunk *másnak tűnni*, mint amik vagyunk? Nagyon nem szereti a képmutatókat. A farizeusokat mindig megdorgálta ezért. Úgyhogy vállald fel magad, Isten szeret, úgy ahogy vagy! Befogadott téged, amikor jöttél a világból, elfogadott olyannak, amilyen vagy.

Úgyhogy *ne kárhoztasd* a hitedet, hogy nincs hited, mert ez nem igaz, mert magadban *hordozod* a szent magokat. Ne próbálj másnak látszani, mint amilyen vagy, mert Ő úgy szeret, ahogy vagy! Azt mondja, hogy gyere velem, megyünk előre, majd én *formállak* téged, és dicsőségről dicsőségre elváltozol, csak tarts ki benne, és dobd el ezeket!

Dobd el a gonoszságot, álnokságot, képmutatást és irigykedést! Nagyon veszélyes. Elkezdesz a másikra irigykedni, hogy ő *miért van előbbre*, és közben visszatart attól, hogy te előbbre tudj lépni. Az irigykedést el kell engedni! Nem idevaló, nem tudunk vele teremni. El kell vetni az irigykedést és minden rágalmazást!

Itt is figyelnünk kell, ne engedjük meg, még meg se hallgassuk azt, amikor a másikról akarnak mondani valamit! Honnan tudjuk, hogy az igaz, vagy sem? Mondd meg, hogy neked ne mondják, te *nem akarod hallani* sem, és csak megint gondolkodj az Úr Jézuson, meg a gyönyörű romolhatatlan Igéken, mert ettől előbbre leszel!

Ne hallgasd meg, mert a következőkben már azt veszed észre, hogy te is mondod valakinek tovább, hogy mit hallottál! Nem kell, hanem *el kell vetni* ezeket, és helyette a 2-es versben mondja az Úr, hogy tegyünk ezek helyett valamit.

Tehát, ezeket dobjuk ki, régen ebben jártunk, de most dobjuk ki ezeket! Mindenkinek van hova figyelnie nem? Ezekbe lépten-nyomon bele akar vinni minket a világ. A világ ilyen. Azt mondja helyette:

2. Mint most született csecsemők, az Ige tiszta, hamisítatlan teje után vágyakozzatok, hogy azon növekedjetek;

Ugye, ettől a romolhatatlan magtól, ahogy megszülettünk, mint most született csecsemők. A csecsemő, amikor megszületik, akkor két dolgot tesz: sír, ha éhes, akkor megetetik, és aztán

elalszik és emészt. Amikor felébred, akkor azért ébred fel, mert megint éhes, és megint enni akar, és ha megetetik, akkor megtelik a kis gyomra, és megint elalszik, és megint emészt.

Meditál az Igén. Ez a dolga az újonnan született báránynak. *Megéhezni az Igét*. És ha nem kap, akkor sír, és ricsajt csap, és az egész ház sír, ha ő nem kap enni. Ki az Úr a háznál? A csecsemő, aki megszületett, mert olyan ricsajt csap, hogy nem hallasz tőle, nem tudsz aludni tőle. A babát meg kell etetni, akkor van békesség, ha jóllakott.

Ilyen legyél, azt mondja az Ige. Mint most született csecsemők, az Ige hamisítatlan teje után vágyakozzatok, vagyis, ha ezek a magok bekerülnek ide, akkor *vágyakoznunk* kell, hogy újra és *újra halljuk*. És ez a vágy, hogy ettől nem maradhatok el, nekem ez kell, mint a csecsemő, aki enni kér, hogy növekedhessünk ezen. Hogy azon növekedjetek – így írja.

Ne menjünk vissza a világnak a szennyébe! Ha megnézzük a híradót ötször, akkor nem leszünk előbbre. Amikor ötödször néztük meg a híreket, csak nagyobb lesz bennünk a félelem, hogy amik ott kint a világban történtek, az, jaj, csak velem ne történjen meg! Nem vagyunk előbbre.

Ne azon növekedjünk, azt tegyük félre, a világ zaját amennyire lehetséges, és adjunk helyet ennek az Igének, hogy növekedni tudjon bennünk. Adjunk helyet, adjunk teret! Az Ige csak akkor fog tudni *növekedni*, ha nem felszínesen járunk az Igével, hanem komolyan vesszük.

Akkor fogunk tudni növekedni, mint most született csecsemők. Százszorosat akarunk *teremni*. Legyen ez az elszántság bennünk, hogy ez az Ige megtermi, ha én *együttműködök* vele. Ugyanis Istennek ez az akarata, a növekedés.

Nem kell messzire lapozni, csak Péter második levelébe, és a 3. fejezetben van két nagyon fontos gondolat ezzel kapcsolatban. Így írja:

> **2PÉTER 3,17–18.**
> **17. Ti azért szeretteim, előre tudván ezt, őrizkedjetek, hogy az istentelenek tévelygései el ne sodorjanak, és a saját erősségetekből ki ne essetek;**

Vagyis van benned már valami más, ne engedd meg, hogy most elsodorjon magával a világ! Te másként kerülsz ki ebből, az istentelenek tévelygésével nincs többé dolgod. Fennáll a veszélye, hogy ezeknek a magoknak, amik benned vannak, nem lesz termésük, mert elsodort a világ. Kiestél az erősségekből. Velünk nem így történik, ez csak figyelemfelkeltés, hogy ne így járjunk. Ne essünk ki ezekből az erősségeinkből, amik nekünk adattak, hanem helyette:

> **18. Hanem növekedjetek a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Néki legyen dicsőség, mind most, mind örökkön örökké. Ámen.**

Ez az Úr akarata, hogy növekedjünk a kegyelemben. Nézzük meg ezt a növekedést! Miben kell növekednünk? A kegyelemben, mert ugyanis minden *kegyelemből* van. Több áldást nagyobb kegyelemből tudunk *elfogadni*. Kegyelemből, hit által.

Tehát ebben a kegyelemben növekednünk kell! Isten nem tartja vissza, nekünk vágynunk kell, és *növekednünk* kell a kegyelemben! Nagyobb kegyelmeket kell *kérnünk*! Az alázatosak kapnak nagyobb kegyelmet. Növekednünk kell a kegyelemben, és még valamiben: a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak *ismeretében*!

Amikor megszületünk, akkor nem mondhatjuk, hogy ismerjük az Úr Jézust, mert fogalmunk nincs, hogy Ő milyen *gyönyörűséges*, milyen gazdag az áldásaival, milyen jóságos.

Abból naponta kapunk ízelítőt, kicsit többet, még jobban. Ma még jobban megismertem, mert megint tett valami olyat, amiről nem is álmodtam volna. És megint előhozott valamit, amiről nem tudtam ebben a közösségben.

Naponta felfedi magát, s nekünk ebben az *ismeretben növekednünk* kell. Ez a meghívásunk, hogy növekedjetek ebben az ismeretben. Hogy van ez? Ez is magok által, hogy a *magok* növekednek a szívünkben. A *szeretetnek* az elültetett magjai növekednek, a *közösség* magjai növekednek.

Lenyűgöző királyság, de aznap, amikor bekerültél, nem ismered. És ahogy most ismerjük, nem elégítettünk meg ezzel az ismerettel, még jobban akarjuk Őt ismerni. Ez a *vágy* hoz minket vissza a *gyülekezetbe*, a közösségekbe.

Szeretnénk Őt még jobban megismerni, mert még nincs kiaknázva. Érezzük, hogy még nincs kiaknázva az, ami idebent van. Még jobban meg akarom Őt ismerni! Ez a törekvés, ez a *szent törekvés* bennünk, ez legyen a mozgatórugó, különben ellaposodunk a világgal! Mindig érezni kell, hogy itt több van még, ami nincs kiaknázva, és azt a Szellem mondja belül.

Gyönyörű dolgok vannak ott elrejtve, amiknek még elő kell jönniük. Ez a koronája az Úrral való *együtt járásnak*. Az Ővele való együtt járás a meglepetések sokasága. Ő úgy meg tudja örvendeztetni a szívedet ebben a percben, hogy az előző percben nem is gondoltál rá, olyanokat tesz, vagy szól, vagy mond valamit ebben a közösségben.

A világ ezt nem ismeri, fogalma nincs erről az együtt járásról, hogy mit jelent. Fogalma nincs. Te, aki bent vagy, ha már bementél, akkor tudod behozni a másikat, akkor tudod felhívni a másiknak a figyelmét arra, hogy létezik egy ilyen, és kézen fogod, és *behozod a gyülekezetbe.*

Miközben az Úr ezt a jóságát megmutatja nekünk, ezzel a gondolattal zárjuk ezt a folyamot, és jövő héten folytatjuk. *Mit vár el* az Úr tőlünk, miközben ez a növekedés folyik? Sokaknak az a buktató, ahogy látom, hogy amikor az Úr elkezdi megmutatni jóságát, amikor bejönnek a gyülekezetbe, lesz új munkahelyük, és többet nem látod őket.

Kérded, hogy miért nem jössz? Hát, mert most már dolgozik, és annyira elfoglalt lett. Mondom, hogy most indult el a *járásod az Úrral*! Az első áldást megkapta, és az kiszedte a helyéről. Most már nem ér rá gyülekezetbe jönni.

Mondtam neki, hogy ne várd meg, amíg újabb olyan történik, hogy bejössz a gyülekezetbe! Az Úrral való *közösség ápolására* van szükség. Isten ezt leírja az Igében, hogy amikor ezek a jó dolgok megtörténnek veled, akkor *el ne feledkezz* rólam! Nagyon fontos.

Amikor minden jól megy, akkor el ne feledkezzünk róla! Mindaddig megyünk a saját *fejünk után*, amíg valami olyan nem történik, hogy jaj, Uram, hol vagy? Az Úr akkor is ki fog nyúlni értünk, de nem ezt a járást kéri tőlünk, hogy így járjunk.

Nos, ezt megnézzük a Mózes 5. könyvében, a 8. fejezetben, hogy Ő mit vár el tőlünk. Ezt a zsidó népének mondja, miután azokat a végtelen *nagy áldásokat* árasztotta rájuk, amikor a fogságból kihozta őket. Miután kihozta őket, és sok jót cselekedett velük, elmondja nekik, hogyan szeretné, *hogy járjanak*.

5MÓZES 8,12–14. 17–18.
12. Hogy mikor eszel és jóllakol, és szép házakat építesz, és lakozol azokban;

Ugyanis az Ige meg fogja cselekedni ezt a *bőséget* az életedben. Eljön az az idő, amikor elkezdesz úgy prosperálni, hogy most már ó, de kivirágoztunk, és ott van, amit vártunk, és ott

van, amiért imádkoztunk, és jönnek ezek az áldások az életünkre. Azt mondja az Úr, amikor így jóllaktál, amikor beköltöztél abba a szép házba, amikor megvannak ezek a dolgok, akkor…

13. És mikor a te barmaid és juhaid megsokasodnak, és ezüstöd és aranyad is megsokasodik, és minden jószágod megszaporodik:

Mert az Úr a *bőség Istene*, s ezek a magok növekedni fognak. Övé az ezüst és az arany, úgyhogy a kereszténynek nem kell röstellni, ha az Úrral jár és gyarapodás van az életén, ez így van megírva. Akik rég az Úrral járnak, azok ismerik ezt, hogy *előbbre vagyunk*, mint amikor kezdtük, és ez Tőle van. Azt mondja:

14. Fel ne fuvalkodjék akkor a te szíved, és el ne felejtkezzél az Úrról, a te Istenedről, aki kihozott téged Egyiptom földjéből, a szolgaság házából;

Azt ne gondold, hogy ezt te szerezted, nagy buktató! Mert Ő cselekedte. Ő hozott ki azokból a borzasztó nehéz helyekből, amikor az Úrhoz jöttél. *Ő cselekedte* ezeket. Ő vigasztalta meg a szívedet. Ő hozott ki ezekből a bajokból, *ne felejtkezz el* róla, amikor minden jól megy. Ne fordulj vissza a világ felé, ne legyél hűtlen hozzá, tudd, hogy Ő cselekedte ezeket! Az Úr kívánja ezt, hogy így legyen.

17. És ne mondjad ezt a te szívedben: Az én hatalmam, és az én kezemnek ereje szerezte nékem e gazdagságot!

Figyelj csak! És *ne mondjad* ezt a te szívedben: Az *én* hatalmam, és az *én* kezemnek ereje szerezte nékem e gazdagságot! Amikor így elkezdünk felfuvalkodni, akkor fogott meg minket az ördög. Én vagyok a legnagyobb! Az én kezem szerezte! Az én bölcsességem! Az én nagy ez meg az! Nagy baj van akkor, megfogott minket az ördög, úgyhogy észre se vettük.

Azt mondja az Úr, hogy ne mondd ezt a te szívedben! Látod, még ha nem is mondjuk senkinek, csak belül érezzük, elkezdünk felpuffaszkodni, mint egy luftballon, egyre följebb és följebb, nincs benne semmi, *nincs benne az Úr*.

Az *Úr nélkül* semmid nem lenne, se a kezednek ereje, se ez, se semmi. Ne mondd ezt! Tudd azt, hogy az mindig az Úr volt! Amikor kimentett, amikor odaadta, és amikor többet adott, és amikor még többet adott.

Tudd azt, hogy az Úr volt az, nem a te nagy bölcsességed, hogy te megláttad, mit kell tenni! Nem, hanem az *Úr láttatta meg* veled! Halleluja! Ő adta neked ezt a gazdagságot, mert gyönyörűsége van az Ő szolgájának gyarapodásában. Ezt leírja.

18. Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert Ő az, aki erőt ád néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az Ő szövetségét, amely felől megesküdt a te atyáidnak, miképpen e mai napon van.

Akarja, hogy szegénységben élj? Nem! Ha követted Őt, ha kitartasz ezekben a magokban, ha növekszik ez a mag, *ha kitartasz*, akkor mi lesz a vége? Elkezdesz *növekedni*. Hatalmat kaptál a gazdagság növekedésére, a gazdagság megszerzésére, de el ne felejtkezz Őróla, hogy Ő volt az. És továbbra is neki add az *első helyet*, neki add a dicsőséget, neki add a hálákat, az imádatokat, és úgy szeresd Őt, mint addig előtte soha! A szeretetben növekedni kell!

Teljes lényedből imádd Őt, ez jár neki! Azt a helyet, az első helyet soha ne add oda senkinek, az az Úré! Kell neki, féltőn szerető Isten, azt a helyet senkinek nem adhatod oda, és akkor lesz igaz, hogy aki *erőt ád* néked a gazdagság megszerzésére – nézd meg miért –, hogy megerősítse az Ő szövetségét, amely felől megesküdött!

Hogy meglássa a világ, hogy igen, Ő az én szolgám, én *támogatom őt*, nekem adja a dicsőséget, megerősítettem vele a szövetséget. Ő *engem képvisel*, engem hirdet, az én nevemet hirdeti, látszik rajta az én áldásom, én áldottam meg őt! Ennek elő kell jönnie az Evangéliumból, másképp nem jól van!

Ilyen áldásokban növekszünk, mert jó termőföld vagyunk. Megvallást fogunk most tenni a Jézus nevében, és a drága Úr Jézus Krisztus hűsége velünk van ebben, hogy előbbre juthassunk, hogy láthassuk a *jó előremenetelünket*.

És ha valaki nehezebb helyzetekben van, mint amikor kezdte az Úrral járást, akkor is van felemelkedés. Ezt is a Szent Szellemtől lehet elvenni. Van kiemelkedés, *van megoldás*, láttatja velünk ezeket a helyzeteket. Úgyhogy mindenünk Tőle van, ezt ismerjük most el!

Tegyünk meg egy megvallást! A Jézus nevében tesszük most meg! Egy megvallással fogjuk ezt most megkoronázni, amit befogadtunk a szívünkbe. Oda most világosság került, és mindenki a saját részét megigazítja magában. Nem kárhoztatjuk egymást. Mindenkinek van saját része, amivel foglalkozni kell, és az elég. Az bőven elég, úgyhogy ebben maradunk.

Kijelentjük: *Én átveszem az örökségemet, mindabban járok, amit Isten rendelt a számomra. Befogadom a romolhatatlan Igét, amely képes üdvözíteni a lelkemet. Kívánatos földdé leszek, és gyümölcsöt termek Istennek. Százszorost termek annak, aki bőséges esőkkel árasztja el a földemet. Isten Igéje felépít engem, és üdvözíti a lelkemet. Ámen.*

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.